

*Zobacz: Wypowiedzi
1/15/42*

Wysiedlenie Żydów z Wieliczki 23.8.1942.

Wieliczka był pierwszym miastem w dystrykcie krakowskim, w którym wysiedlenie Żydów było kompletne tzw. "Judenrein". Już po wysiedleniu częściowym z ghetta krakowskiego w sierpniu 1942 r. groźba wysiedlenia ciążyła nad wszystkimi skupiskami żydowskimi jak mianem Dawoklasowy. Nikt jednak nie przypuszczał, że może dojść do kompletnego wysiedlenia. Brano pod uwagę ghetta krakowskie i inne miejscowości, gdzie wyjątkowo objęły przedsięwzięcia starców, bezrobotnych z ich rodzinami i pewne kategorie pracujących, którym przez nie udało bezpośrednio uniknąć śmierci.

Spółdzielczość żydowska w Wieliczce miała i miasteczko zajęło się przede wszystkim uratowaniem resztek żywej nie pracujących Żydów, by ich jakiegokolwiek ich ilość uchronić przed wysiedleniem - śmiercią.

Nierozpoczęło się organizowanie utworzonych warstwatów pracy, obejmujące wszystkie rzemieślnicze. Inwestowano kapitały i maszynę, powstały imponujące placówki przemysłowe, które w miejscach przetrwały do końca wojny. M.in. i w Wieliczce powstały fabryczki warstwaty pracy, jako filie bocheńskich Warstwatów siejaskich.

Żydzi starali się o tzw. "Einsoat", który miał go chronić przed śmiercią - wysiedleniem. Oddawano ostatnie grosze na placówkę pracy, na świadczenia, że się jest produktywnym elementem. Jeszcze na kilka dni przed wysiedleniem z Wieliczki na "hyjalinę" porwała Władza niemiecka ogromne majątki

1.

żydowski. Dano również zatrudnienia w nie pewnej ilości le-
karki żydowskich i pielęgniarek; dano też wyznaczono "Sinaim"
a ponadto miał to być przytułek i schron dla chorych i stara-
ków przed wysiedleniem. Płacano duże sumy za taki przytułek
wagi. na przykład do szpitala. Do przesiedlenia miało dojść
przed wysiedleniem.

W lipcu 1942 r. została założona przez Gestapo
spółdzielnia żydowska w Wieliczce kontynuacja 100.000 zł.
która po kilku dniach podwyższona została do pół miliona.
Wiedziano, że to jest w związku z mającym nastąpić wysiedle-
niem. Taki był wyjazd, kontynuacja poprzedniego wysiedlenia.
Kwesty wysiedlenia musieli być sami polacy. Z góry musieli
zapłacić za t.zw. przesiedlenie Żydów na nowe placówki pracy,
które jak się okazało, były garbarki i kramatorja w Belzcu i
Treblińkach. Pieniądza jakiejś ilości nie widział.

Suma kontybnacji została w całości złożona. Społecz-
niestwo żydowskie w Wieliczce musiało odstąpić swoje pieniężne
udziały w ulży. Właśnie dzięki temu wysiedlenie będzie
możliwsze....

Wielki następowało przesiedlenie Żydów z okolicznych
miasteczek i wsi do Wieliczki. Rozwieszono na przecznicach sta-
lego dworaka i dano polecenie Rodzie żydowskiej w Wieliczce
na ukłonnym przybywającym w mieszkaniach żydów wielickich.
Kupienie Żydów w Wieliczce wyniosło wówczas około 12.000 zł.

Ważne dnia 27 sierpnia 1942 r. w południe ukazany
się na wieści ogłoszenia wywołanie wszystkich Żydów wie-

✓

Biuro Urzędowe Krajowej Komisji Dokumentacji

liście do stawienia się dnia 23 sierpnia 1942 r. o godz. 7-nej rano na łączność dworca kolejowego do wysiedlenia. Ogłoszenie dotyczyło wszystkich bez wyjątku Żydów bez względu na wiek, płeć i wyznanie, ze wyjątkiem tych z rodzinami, którzy w swych legitymacjach otrzymali pieczęć Gestapo. Takim sukcesywne było 150 osób. Przesłano ich nowymi jako fałszywymi do wariantów bocheńskich.

Wszystkich oprowadził skropek pania, Wacławski "Kinentee", funkcje pilne i stanowiska zostały się kilka. Wydzielanie kompletnie, czego niektóre przewidziały stało się faktem. Groźba niemieckiego wywołania w szczególności śmierci swięta nad całą społecznością. Wzrost ratunku. Władca niewidliwa. Wiosna 7-ia dni obecna jest sama darcznią i paluką palącą, która w rzeczywistości stała się swoim możdżem.

Tu należy zaznaczyć, że w ciągu ostatnich dni przed wysiedleniem, w szczególności przed dniem wysiedlenia, dwaj Żydzi a to Dr. Sigmund Engelbauer pisarz w Julegi I. w Pławnowie i Dr. David Lipschütz miał obowiązek żydowski w Pławnowie z naradkami własnego życia z niezwyłą energią i trudem, bezustannie nie urządzali setki Żydów i Żydówek od wysiedlenia, walcząc ich ucieczki organizowali z Wielicki pod protektorat w bunkru do pracy w obozach.

Dnia 23 sierpnia 1942 r. o godz. 7-nej rano rozpoczęło się wysiedlenie. Na łączność dworca kolejowego zebrały się tysiące nieszczęśliwych Żydów. Wśród nich dojrzałych osób, pod płaczącym słońcem sierpniowym, wielu dzieci wykonał

./.

= 4 =

się do swojego dzieła. Tysiące ludzi młodych i starszych, tysiące
dziać i starców. Masz przeszkodę na przeszkodzie. Nic nie
lamentuj ni krzyk - nikt nie błądzi, nikt nie prosi. Masz więcej.
Dopieroż idzie ku swojemu przeznaczeniu. Byłoby żal nie
trać nadziei. Dalej jednak nie na śmierć! Tylko się
nauki karcenowo trzymają swoje dzieła! Jakże przesunąć
całkowicie wstrząs się na terenach wyczerpanych.

Plac otoczony jest sandaczami, policja, żandarmeria i
oddziały SM. Stoją karabiny maszynowe. Kierownicy wydziałów
SM, mł. kmdr, Majorat i in. Czekać, podążać na siebie
przechodzą się wśród nieznanego. Wszyscy i powoli siebie
wśród bezbronnej maszy. Wszyscy powoli walczyć o siebie
jedną ...

Wspierają się ciężko. Sztuki. Lubiły osobno
i walczyć osobno. Dzieci przy wstępnym. Bagną się na uszach,
lony z szklan, wotki z szklan, wiatry z wrotami.
Słychać głosy szkieł, wstrząsania i słowa pocieszenia. Noto
Bóg to, że się zbliżasz do siebie. Podają słowa pocieszenia.
Wiele kornis i tyżwiska SM. masz przerywać logowanie. In
własność. Wzrostka musi iść z niezmierną dokładnością. Wszyscy
muszą wiedzieć, sztuki. Tak uważa pewnie. Dysagregowano
wspierają. Młodych włączają do pracy, starców i niezdolnych
do pracy zakladano na szta ciężarów. Zakladano jak rapierki.
Kracano jednych na drągach, albo krzyku ^{od} walczących ludzi.
Na oczach masz zabrano szkieł i ojców na rozstrzelanie w maso-
nych grobach puszczy niepolenickiej. Stole tysiące ludzi wy-
wieziono i rozstrzelano w tym dniu w puszczy niepolenickiej.

./.

Reszta - cała wielotysięczna masa wędrowna została do wagonów, które poszły do Bolesna na ścieżkę przez zagłębienie.

W tym samym czasie odbywała się "15. Akcja" szpitala. Szpital, który miał być szpitalem dla chorých i wycieńczonych stał się ich masowym grobem. Grupa 200 osób i 100000 polskiej wpadła do szpitala, katując i zabijając chorých i ściskając opierających. Akcja przeprowadzona została blyakuniośnie. Przeraziłowa i bezkarny mordowanie bezbratnich sterców i chorých tworzących strachy karabinowe i rozkładowe.

Jednocześnie w szpitalach i w obozach odbywa się polowanie na pozostałych ukrywających się żydów. Wycieńczoną i bezbratnią strachem. Icha trasy na ulicach, wynosi się je w mieszki i worki. Policjanci i milicjanci znajdują bezbratnie. Wzrost się do nich ustymio, jesszoss ciepło ciała skórzek kobiet, sąsiadów i dzieci. Na szpitalu wro prasa. Zaczyna się się znowu groby szponnikami.

Przed zmianą żydowską pozostała grupa 180 wycieńczonych i niedziwnych, przesłanonych do pracy w Bochni, zagnanie około 200 osób. Ludzie ci uważali się za najniebezpieczniejszych. Wygrali 100000. Usiłowali wywieźć i osiedlić wsi, które miały być przesłane do Bochni. Ale i oni nie usiłowali i ich losowi ich broni. W godzinach poprzedzających tego samego dnia, podjęto nagie zarządzenie, że na skutek soboty żydowskiej w wsiach bocheńskich (polar) grupa ta została do Bochni na koszt dołączony do transportu do Słowiny. Wśród bezbratniego bicia karabinami i karabinowymi, zagnanych zostało tych 200 żydów na

./.

Biuro Wystaw Artystycznych
i Archiwizacji Dokumentów

